

flere sygehuse, så løser vi de problemer, for sengene bliver fyldt op lige så hurtigt.

Vi er til enhver tid indstillet på at bevilge flere penge for at få ventelister fjernet, men tingene skal ses i en sammenhæng.

Så er der problemet med det rummelige arbejdsmarked. Det er da rigtigt, at der er brug for at få plads til nogle flere, det er der hele tiden, men nogle af de taler, der bliver holdt i øjeblikket, har vi svært ved at tage seriøst. Dengang, man indførte efterlønsordningen, hvordan var det nu lige, det var? Ja, dengang handlede det om, at man skulle have plads til de unge på arbejdsmarkedet, og derfor var der nogle af de ældre, der måtte overlade arbejdspladsen til en af de unge.

Se, man skulle dengang have fortalt den danske befolkning, at det altså var en midlertidig ordning, men nej, eksisterer en ordning i 14 dage i Danmark, så tror folk, at det er blevet en grundlovssikret ret. Vi er godt klar over, at man ikke i dag kan lave om på de ting, ikke så drastisk som det er nødvendigt, men vi er nødt til at lade være med at bruge enhver overenskomstforhandling, enhver ny politisk aftale til at bevilge hinanden mere fritid.

Derfor var det efter vores opfattelse en ulykke, at det seneste resultat på arbejdsmarkedet faktisk blev, at man bevilgede sig selv noget mere fritid, for i en situation, hvor der er brug for flere folk, hvor der er brug for, at der bliver udført et større stykke arbejde – eller som finansministeren sagde forleden dag, at med de valutakurser, vi har i øjeblikket, kan vi ikke skaffe folk nok til eksportindustrien, og det er jo rigtigt set – er det en fejlagtig arbejdsmarkedspolitik, at vi bilder hinanden ind, at der er råd til, at vi holder mere og mere fri.

Derfor er vi også uenige, når diskussionen i dag er gået på, om ikke der burde etableres bedre forældreorlovsordninger. Nej, det skal der ikke. Familierne må lære at foretage en prioritering, og lige så vel som familierne altså ikke kan købe nyt stereoanlæg og ny bil i samme uge, ja, så kan de altså heller ikke opfostre børn og få orlov i den samme uge. De ting hænger ikke sammen, og særlig ikke når der er brug for, at folk gør en ekstra arbejdsindsats på i særdeleshed det private arbejdsmarked.

Men det offentlige arbejdsmarked får også problemer i de kommende år, og det gør det, fordi vi har fået en kultur i den offentlige sektor, hvor man tror, ethvert problem kan løses ved at ansætte flere mennesker og give større

bevillinger. Det med de større bevillinger er jeg bekymret for fortsat vil kunne finde sted, for der er altid et politisk flertal, som kan lade sig overbevise om, at det er en national katastrofe, hvis ikke der bliver bevilget penge til et område.

Det med flere mennesker ansat i den offentlige sektor, ja, det får jo sit helt naturlige stop, i takt med at antallet af mulige medarbejdere, man kan ansætte, bliver kraftigt reduceret. Derfor kan vi lige så godt starte på nuværende tidspunkt frem for at vente til om 3 år eller om 5 år, hvor problemerne for alvor bliver store, med at få en diskussion om, at når der nu ikke er folk nok til alle de stillinger, vi politikere har oprettet i den offentlige sektor, hvad er det så, der er vigtigst? Er det så vigtigt, at vi har folk til at sidde og lave administrative opgaver, eller skulle vi hellere prioritere, at der i hvert fald er tilstrækkelig mange medarbejdere til at passe på de ældre, til at passe på børnene, til at passe på syge osv.?

Den diskussion er der ingen der tør tage, for den diskussion får meget hurtigt en smag af, at så er vi nok inde på, at vi vil til at foretage nedskæringer. Men der er ikke tale om nedskæringer i traditionel, klassisk forstand. Der er tale om, at der er behov for, at også den offentlige sektor bliver moderniseret og tilpasset. Kigger vi på den måde, det private erhvervsliv er blevet omorganiseret på bare inden for den sidste håndfuld år, ja, så må man sige, at så halter den offentlige sektor jo gevaldigt bagefter. I den private sektor, som heldigvis har været udsat for benhård konkurrence, har man for længst formået at tilpasse sig, fusionere, rationalisere, omstrukturere osv. Det mangler vi i den offentlige sektor, og det er ikke, fordi vi fra Frihed 2000 vil have 10.000 mennesker fyret og sat på gaden. Det er simpelt hen, fordi der desværre, når de 10.000 mennesker af sig selv forlader de offentlige arbejdspladser for at gå på pension, ikke er nogen til at tage over efter dem.

Regeringen har efter vores opfattelse lånet sig alt for meget op ad det opsving, vi heldigvis har oplevet igennem de senere år. Hver en krone, der er kommet ekstra ind, er blevet brugt, og det er ikke særlig fornuftig økonomisk politik. Rent faktisk burde pengene i den nuværende periode, hvor vi kvartal for kvartal kan glæde os over, at momsindtægter, indtægter fra forskellige punktafgifter osv. stiger, uden at procenterne er sat op, lægges til side, for det kan så hurtigt gå hen og blive dårlige tider igen.